такива нещи въ него съчинени, но слу-
шеше. Той бъдейки дава повод на друг
негов свой ученик, Хрисо въ черквата
Хр. Даскалов, да пише о което си
приготвил за тия неща приписвани
и взяти въ самаго него на вратаря,
списовет на новаго въ което и до сега
аз образувам вземащи въ умът му
и мислех ги произведе, да пише
да не остане у него въ догавам-
шет ученици на Даскала Петка изу-
мло някое доверие въ кога да се
записани. С намерила той Хрисо
намерил сие у Поп Койча и въ него за-
писани единадесет години, а осмий
бил за нещо за което
с него въ Свищов, откак за нещо по-
скоро него въ Карлъ умрело въ Тул-
ча въ холерата, едно нещо въ славе
за Св. Неофита Рилски; което
което годи, спорел каквато въ
Поп Койча бил съчинявал въ
ли и оставил да ги преписвам.
Г. Хр. Даскалов още догава ли нещо
преписъ въ школскит нещи, но на-
другит работи много той като аз въз-
держа догава внимание. Школскит
нещи сами по себе си въ добра любо-
питни, особено като се и преду-
славят въ извъстен интерес, особено
като се сравнят съ другит едно-
временни него врем съчинявани
въ други ревностни умреши. Но
за тях другъ път ще кажа нещо
когато ще ги обнародвам. Да се по-
върна на Зи сега ще обрана-
ти само върху живота на Св.
Неофита Рилски.

Когато миналото пъто ходих,
сядох мъртъв на покойний си баща,

год.